

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Tos/51/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1421010146
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Zelenayová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1421010146.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivety Zelenayovej a sudcov Mgr. Marcely Kosovej a JUDr. Jána Goliana PhD., v trestnej veci obvineného N. B., pre prečin krádeže podľa § 212 ods.1, písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zák., o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. OT/54/2021 z 10.06.2021, na neverejnom zasadnutí konanom 12. októbra 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. z r u š u j e s a uznesenie Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. OT/54/2021 z 10. 06.2021 v celom rozsahu a

obvinený N. B., nar. XX.XX.XXXX v N., E.,
trvale bytom X. XX, U.,prechodne bytom ubytovňa S.&B., D. XXX, Bratislava,

sa ihneď prepúšťa z väzby na slobodu.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp. zn. OT/54/2021 z 10.06.2021 sudkyňa pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava IV rozhodla tak, že podľa § 71 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. por. vzala do väzby obvineného N. B., nar. XX.XX.XXXX v N., E., trvale bytom U., Ul. X. č. XX s tým, že väzba obvineného začala plynúť momentom obmedzenia jeho osobnej slobody, ku ktorej došlo dňa 07.júna 2021 o 16:58 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby, Chorvátska č. 5, Bratislava. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nenahradila väzbu obvineného dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Svoje rozhodnutie odôvodnila podaným návrhom prokurátora z 09.júna 2021 na vzatie obvineného do väzby podľa ustanovenia § 87 ods. 1 Tr. por., z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. por. odôvodnený tým, že v prípade prepustenia z väzby na slobodu by obvinený nemal bydlisko, vzhľadom na dokazovanie, ktoré bolo vykonané v prípravnom konaní a preto je dôvodná obava, že by v prípade prepustenia na slobodu ušiel alebo sa skrýval, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr.por. a dôvod väzby podľa § 71 písm. c/ Tr.por., vzhľadom na odpis registra trestov obvineného a posledný výkon iného trestu odňatia slobody, ktoré skutočnosti odôvodňovali obavu z pokračovania trestnej činnosti. Poukázala na vznesené obvinenie obžalovanému, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Tr.zák. na uvedenom skutkovom základe, s konštatovaním, že z predmetných predložených dôkazných prostriedkov vyplýva, že predmetný žalovaný skutok vykazuje znaky trestného činu a že je z nich dôvodne podozrivý obvinený, ktorý sa ku skutku priznal a je usvedčovaný aj výpoveďou svedka L. D., ako i zabezpečenými dôkazmi založenými v spise. Poukázala aj na vydaný trestný rozkaz vo veci, ktorým bol obvinený uznaný vinným z prečinu podľa § 212 ods. 2 Tr.zák. a uložený mu trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. K dôvodu tzv. úsekovej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. uviedla, že stačí existencia ktorejkoľvek

okolnosti, ktoré sú v citovanom ustanovení príkladmo uvedené, že konkrétne skutočnosti odôvodňujú reálnu obavu, že obvinený ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu s konštatovaním, že trvalé bydlisko uvedené obvineným je neaktuálne, ako adresu na doručovanie písomností uviedol ubytovňu S. na ulici D. č. XXX, Bratislava a zo záznamu vyplynulo, že v predmetnej ubytovni býva od 20.01.2021 a má ho uhradené do 15. júna 2021, pretože už dlhšiu dobu uvádza, že pôjde pracovať do Rakúska. Z uvedeného dôvodu súd mal za to, že keďže ide o ubytovanie, ktoré nie je vo vzťahu k obvinenému stabilné a ako adresu na doručovanie obvinený uviedol práve predmetnú ubytovňu, v danom prípade mal za to, že sú splnené dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr.zák., pretože hrozí dôvodná obava, že sa bude obvinený trestnému stíhaniu vyhýbať. Dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sudkyňa pre prípravné konanie odôvodnila vzhľadom na odpis z registra trestov obvineného, podľa ktorého má celkovo jedenásť záznamov, ide o rovnakú páchanú trestnú činnosť majetkového charakteru a posledné odsúdenie obvinenému bolo uložené rozsudkom Okresného súdu Malacky, sp.zn. 1T/87/2018, ktorý trest v tomto konaní vykonal dňa 12.04.2020 a teraz žalovaný skutok bol dokonaný dňa 07.06.2021. Navyiac žalovaného skutku sa obvinený mal dopustiť pod vplyvom alkoholu a aj odcudzená vec bola tiež alkohol. Záverom súd odôvodnil aj svoje negatívne rozhodnutie, prečo väzbu obvineného nenahradil dohľadom mediačného a probačného úradníka za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení obvineného, vzhľadom na substitúciu väzby s poukazom na okolnosti predmetného prípadu a osobu obvineného, ktorá náhrada väzby sa javí v danej veci, ako celkom nedostatočná. Obvinený navyiac, vzhľadom na to, že nemá stále miesto svojho pobytu a i keď uviedol síce telefonický kontakt, tento nemusí byť dostupný a ani probačný a mediačný úradník by nemohol vykonávať svoju činnosť z dôvodu, že i pre neho bol nedostupný.

Proti tomuto uzneseniu, v zákonnej lehote (v lehote doručeného uznesenia ustanovenému obhajcovi), ktoré bolo obhajcovi obvineného doručené 17.06.2021, podal obvinený 18.06.2021, podaním v ústave na výkon väzby (č.l. 114) sťažnosť, nesprávne označeného ako odpor s tým, že z obsahu tohto podania je zrejme, že podáva sťažnosť voči uzneseniu 0T/54/2021-106 a aj trestnému rozkazu z 10.06.2021, bez bližšieho odôvodnenia.

Krajskému súdu v Bratislave bol spisový materiál predložený 07.10.2021 na rozhodnutie o podanej sťažnosti a súčasne aj s odvolaniami prokurátora a obžalovaného proti rozsudku zo 16.08.2021 po tom, čo Krajský súd v Bratislave upozornil prvostupňový súd pri predchádzajúcom predložení spisu 30.09.2021, len z dôvodu predložených odvolaní prokurátora a obžalovaného proti rozsudku zo 16.08.2021, že doposiaľ nebol spis predložený krajskému súdu aj na rozhodnutie o sťažnosti obvineného proti uzneseniu o jeho vzatí do väzby z 10.06.2021.

Krajský súd v Bratislave, ako nadriadený orgán, na podklade sťažnosti obvineného N. B., preskúmal podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým mohol sťažovateľ podať sťažnosť, konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu, pričom dospel k záveru, že sťažnosť obvineného N. B. je dôvodná.

Sťažnostný súd z predloženého spisového materiálu, rovnako ako sudkyňa pre prípravné konanie zistil, že súčasne so začatím trestného stíhania vo veci bolo obvinenému N. B. vznesené obvinenie uznesením povereného príslušníka PZ pod ČVS: ORP-374/KV-B4-2021 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Tr.zák. na tam uvedenom skutkovom základe.

Po skončení prípravného konania, prokurátorka 09.06.2021 podala na obvineného N. B. obžalobu pre vyššie uvedený prečin na tom skutkovom základe, že:

obvinený N. B. v čase o 16:58 hod. dňa 07.júna 2021 v predajni Z. v O. centre T. V. G., na G. ceste XC, Bratislava, pod vplyvom alkoholu odcudzil z predajnej plochy jeden kus Nicolaus vodky man 38 % 0,7l v hodnote 7,99 Euro a jeden kus Jagermeister 35% 0,7l v hodnote J 7,99 Euro, a to tak, že obvinený vošiel s uvedeným tovarom do skúšobnej kabínky, kde si tento tovar vložil do ruksaku a následne prešiel k pokladničnej zóne, k samoobslužným pokladniám, kde zaplatil len za iný tovar a z predajne odišiel bez zaplatenia za uvedené alkoholické nápoje, čím spôsobil poškodenú spoločnosť Z. F. SR, a.s., so N. na F. 2, V., IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 25,98 EUR a konal tak napriek tomu, že policajtom Obvodného oddelenia Policajného zboru Trnávka mu bola dňa 23.augusta 2020 uložená v blokovom konaní pokuta vo výške 30,- Euro za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák.

č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil drobnou krádežou, pričom bol vydaný blok na pokutu nezaplatenú na mieste, číslo bloku 11101768 a konal tak navyše aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Malacky, sp.zn. 1T/87/2018 zo dňa 17.júna 2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.júna 2019, bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu - prečinu krádeže podľa §212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súčasne s podaním obžaloby podala prokurátorka 09.06.2021 o 13:50 hod. pod číslom 1Pv 180/21/1104 aj návrh na vzatie obvineného do väzby z dôvodu § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr. por. Vec bola na Okresnom súde Bratislava IV zaevidovaná pod sp.zn. OT/54/2021.

Osobná sloboda obvineného N. B. bola reálne obmedzená 07.06.2021 o 16:58 hodine, ktorá skutočnosť vyplýva zo zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody (č.l. 25) a protokolu o zásahu (č.l. 38).

Sudkyňa pre prípravné konanie 10.06.2021 vydala trestný rozkaz, ktorým bol obvinený uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Tr.zák., na zhodnom skutkovom základe, ako v podanej obžalobe a odsúdený podľa § 212 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody 18 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Vzhľadom na podaný návrh na vzatie obvineného do väzby, sudkyňa pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava IV obvineného 10.06.2021 vypočula v čase od 16:18 hod. do 16:28 hod. a rozhodla tak, že ho vzala do väzby z dôvodov § 71 ods. 1 písm. a) písm. c) Tr. por., ako vyplýva z vyššie uvedeného.

Pri výsluchu obvineného mu bol súčasne doručený aj trestný rozkaz a následne bol sťažnosťou napadnutým uznesením vzatý do väzby, ako vyplýva z vyššie uvedeného a bol mu aj ustanovený obhajca, prostredníctvom ktorého 24.06.2021 podal obvinený odpor a tak zo zákona bol trestný rozkaz zrušený a súd nariadil vo veci hlavné pojednávanie na 16.08.2021, na ktorom došlo aj vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku, ktorým bol obžalovaný N. B. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Tr.zák., na zhodnom skutkovom základe, ako v podanej obžalobe a odsúdený podľa § 212 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák. k trestu odňatia slobody 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Voči tomuto rozsudku prokurátor a obžalovaný podali odvolanie, obaja proti trestu, o ktorom doposiaľ nebolo rozhodnuté, ako vyplýva z vyššie uvedeného dôvodu.

Podľa § 87 ods. 1 Tr. por. ak prokurátor nenariadil prepustenie zadržanej osoby na podklade materiálov, ktoré mu boli predložené, prípadne po jej opätovnom výsluchu, je povinný ju odovzdať v lehote 48 hodín od zadržania alebo prevzatia podľa § 85 ods. 4 Tr. por. sudcovi pre prípravné konanie s návrhom na jej vzatie do väzby. K návrhu pripojí celý doposiaľ získaný materiál.

Podľa § 87 ods. 2 Tr. por. sudca pre prípravné konanie je povinný vypočuť zadržanú osobu podľa odseku 1 do 48 hodín a pri obzvlášť závažných zločinoch do 72 hodín od doručenia návrhu prokurátora vziať ju do väzby alebo prepustiť, ak rozhodne o nevzatí do väzby. O čase a mieste konania výsluchu bez meškania upovedomí vhodným spôsobom zvoleného alebo ustanoveného obhajcu, ak je dosiahnuteľný a o jeho účasť zadržaná osoba požiadala, a prokurátora. Obhajca a prokurátor sa môžu výsluchu zúčastniť a kásť zadržanej osobe otázky, ale až vtedy, keď im sudca pre prípravné konanie na to udelí slovo. Uplynutie 48 hodín a pri obzvlášť závažných zločinoch do 72 hodín od doručenia návrhu prokurátora na vzatie do väzby je vždy dôvodom na rozhodnutie o prepustení obvineného na slobodu.

Sťažnostný súd konštatuje, že zákonné procesné lehoty pred rozhodnutím sudkyne pre prípravné konanie v zmysle ustanovenia § 87 ods. 2 Tr. por. boli u obvineného N. B. zachované.

Podľa § 71 ods. 1 Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

a) ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest,
b) bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo
c) bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil, a ak vzhľadom na osobu obvineného, povahu alebo závažnosť trestného činu, pre ktorý je trestne stíhaný, nie je v čase rozhodovania o väzbe možné väzbu nahradiť podľa § 80 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20210815>> alebo § 81 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20210815>>.

Podľa § 72 ods. 1 písm. a) Tr. por. rozhodnutím o väzbe sa rozumie rozhodnutie o vzatí alebo nevzatí obvineného do väzby; za rozhodnutie o nevzatí do väzby sa považuje aj rozhodnutie o ponechaní obvineného na slobode pri nahradení väzby.

Podľa § 72 ods. 2 Tr. por. odôvodnenie rozhodnutia o väzbe obsahuje aj uvedenie skutkových okolností, o ktoré sa výrok rozhodnutia o väzbe opiera, ktoré preukazujú dôvodnosť trestného stíhania a konkrétne skutočnosti, ktoré zakladajú dôvod väzby podľa § 71 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20210815>>; v odôvodnení sa súd vysporiadal aj s tým, prečo nenahradil väzbu podľa § 80 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20210815>> alebo § 81 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20210815>>. V prípade väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20210815>> výrok rozhodnutia o väzbe obsahuje aj označenie zákonného ustanovenia o lehote podľa § 76 ods. 8 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20210815>> alebo <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20210815>>, odôvodnenie rozhodnutia o väzbe obsahuje aj uvedenie konkrétnych skutočností, ktoré zakladajú dôvodnú obavu, že obvinený bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo z ktorých je zrejmé, že tak obvinený už konal; tieto skutočnosti uvedie už prokurátor vo svojom návrhu.

Podľa § 72 ods. 3 Tr. por. konať a rozhodovať možno len o väzbe osoby, proti ktorej bolo vznesené obvinenie. O väzbe koná a rozhoduje súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie, ktorý nie je pri vymedzení dôvodov väzby návrhom prokurátora viazaný. O sťažnosti proti rozhodnutiu súdu alebo sudcu pre prípravné konanie o väzbe koná a rozhoduje nadriadený súd. Pred rozhodnutím o väzbe musí byť obvinený vypočutý; o čase a mieste výsluchu sa vhodným spôsobom upovedomí prokurátor, obvinený a jeho obhajca, ak je dosiahnuteľný. Predseda senátu alebo sudca pre prípravné konanie vypočuje obvineného a potom umožní prísediacim alebo sudcom, prokurátorovi a obhajcovi položiť obvinenému otázky týkajúce sa rozhodnutia o väzbe; bez výsluchu obvineného možno rozhodnúť o väzbe len vtedy, ak obvinený výslovne požiadal, aby sa konalo v jeho neprítomnosti alebo ak zdravotný stav obvineného neumožňuje jeho výsluch. Zástupca záujmového združenia alebo iná osoba ponúkajúca záruku alebo peňažnú záruku sa upovedomí o výsluchu, ak je to potrebné. Návrhy a žiadosti prokurátora sa bezodkladne doručia obvinenému a žiadosti obvineného alebo iných osôb, podané v jeho prospech prokurátorovi tak, aby sa k nim prokurátor a obvinený mali možnosť pred rozhodnutím o väzbe vyjadriť; to platí aj o dôvodoch, pre ktoré má súd rozhodnúť o predĺžení celkovej lehoty väzby podľa § 76a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20210815>>.

Podľa 79 ods. 1 Tr. por. ak pominie dôvod väzby, dôvod na jej ďalšie trvanie alebo uplynie lehota uvedená v § 76 ods. 6 alebo 7 alebo § 78, musí byť obvinený ihneď prepustený na slobodu. V prípravnom konaní o tom rozhodne prokurátor.

Podľa § 79 ods. 2 Tr. por. policajt, prokurátor, sudca pre prípravné konanie a súd sú povinní skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody väzby trvajú, alebo či sa zmenili. Sudca pre prípravné konanie tak koná iba pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby alebo o zmene dôvodov väzby a pri rozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby podľa odseku 3. Ak v prípravnom konaní prokurátor zistí, že dôvody väzby sa zmenili, podá návrh sudcovi pre prípravné konanie na rozhodnutie o zmene dôvodov väzby. Sudca pre prípravné konanie o takom návrhu rozhodne bez meškania. Ak súd vyhlásil oslobodzujúci rozsudok, predseda senátu bezodkladne vydá príkaz na prepustenie obvineného z väzby s uvedením dôvodu prepustenia a uvedie túto okolnosť v zápisnici; takto postupuje predseda senátu aj vtedy, ak v súdnom konaní uplynula lehota väzby podľa § 76 ods. 6.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) alebo c), môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu ak, s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaneho prípadu možno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným alebo odovzdaním dohľadu nad obvineným do iného členského štátu Európskej únie podľa osobitného predpisu.

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie, rozhodne vo veci sám.

Úprava dôvodov väzby, ako vyplýva z vyššie uvedeného, vyjadruje výnimočnosť a fakultatívne použitie tohto procesného prostriedku. Trestný poriadok teda nikde nehovorí o tom, že každý obvinený musí byť vzatý do väzby. Súd, ktorý je oprávnený rozhodovať o väzbe môže tento procesný prostriedok použiť len vtedy, ak sú zistené konkrétne skutočnosti odôvodňujúce obavu niektorého z následkov uvedených v ustanovení § 71 ods. 1 písm. a/ až písm.c/ Tr. por. Z hľadiska procesných predpisov rozhodovaniu o väzbe je venovaný prísny formálny pohľad, ktorý má vylúčiť, alebo minimalizovať možnosť vzniku porušení základných práv a slobôd osôb, ktoré sa jej podrobiajú.

Podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý, kto bol pozbavený slobody zatknutím alebo iným spôsobom, má právo podať návrh na konanie, v ktorom by súd urýchlene rozhodol o zákonnosti jeho pozbavenia slobody a nariadil prepustenie, ak je pozbavenie slobody nezákonné.

Vyššie uvedené ustanovenia trestného poriadku týkajúce sa osobnej slobody jednotlivca vychádzajú z čl. 17 Ústavy Slovenskej republiky a konkrétne väzby sa týka prvých päť odsekov:

1./ Osobná sloboda sa zaručuje.

2./ Nikoho nemožno stíhať, alebo pozbaviť slobody inak ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Nikoho nemožno pozbaviť slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok.

3./ Obvineného alebo podozrivého z trestného činu možno zadržať len v prípadoch ustanovených zákonom. Zadržaná osoba musí byť ihneď oboznámená s dôvodmi zadržania, vypočutá a najneskôr do 48 hodín prepustená na slobodu alebo odovzdaná súdu. Sudca musí zadržanú osobu do 48 hodín a pri obzvlášť závažných trestných činoch do 72 hodín od prevzatia vypočuť a rozhodnúť o väzbe, alebo ju prepustiť na slobodu.

4./ Obvineného možno zatknúť iba na odôvodnený písomný príkaz sudcu. Zatknutá osoba musí byť do 24 hodín odovzdaná súdu. Sudca musí zatknutú osobu do 48 hodín a pri obzvlášť závažných trestných činoch do 72 hodín od prevzatia vypočuť a rozhodnúť o väzbe alebo ju prepustiť na slobodu.

5./ Do väzby možno vziať iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu.

Tieto ustanovenia článku ústavy sú premietnuté aj v základných zásadách trestného konania, konkrétne v ustanovení § 2 Trestného poriadku. Väzba v systéme zaisťovacích trestnoprávných prostriedkov teda predstavuje najzávažnejší zásah do ústavou zaručenej osobnej slobody občana v čase, keď ešte nebolo právoplatne rozhodnuté o vine obvineného.

Podľa § 2 ods. 1, ods. 2 Tr. por. nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon. Do základných práv a slobôd osôb v prípadoch dovolených zákonom možno zasahovať len v miere nevyhnutnej na dosiahnutie účelu trestného konania, pričom treba rešpektovať dôstojnosť osôb a ich súkromie.

Podľa § 2 ods. 6 Tr. por., ak tento zákon neustanovuje inak, orgány činné v trestnom konaní a súdy konajú z úradnej povinnosti. Väzobné veci sú povinné vybavovať prednostne a urýchlene. Táto požiadavka nadväzuje na článok 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Z uvedeného je zrejmé, že legislatívna úprava väzby vychádza z kumulatívneho usporiadania jej dôvodov a k základnej podmienke, ktorú predstavuje obvinenie z trestného činu, musí pristúpiť aspoň jeden z ďalších konkrétnych faktorov, t.j. obáv z úteku, kolúzie alebo pokračovanie v trestnej činnosti, aby mohla byť osoba vzatá do väzby alebo v nej ďalej držaná.

Dôvody väzby, ktoré vyplývajú z čl. 5 ods. 1 písm. c/ Dohovoru o ochrane ľudských práv sú stanovené alternatívne. Na vzatie do väzby a držanie v nej preto postačuje ktorýkoľvek z tam uvedených dôvodov, teda dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu a potreby zabrániť osobe v páchaní trestného činu alebo úteku po jeho spáchaní. Väzba je výnimočné zaisťovacie opatrenie s tým, že predovšetkým je potrebné prihliadať najmä na význam osobnej slobody jedinca ako jedného zo základov demokratickej spoločnosti.

Sťažnostný súd konštatuje, že v danom prípade, v čase prvostupňového rozhodnutia i naďalej boli dané nielen vyššie uvedené formálne, ale aj materiálne podmienky vzatia obvineného do väzby, pretože doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý je obvinený N. B. trestné stíhaný, bol spáchaný, vykazuje znaky vyššie špecifikovaného prečinu, pričom napokon existuje dôvodné podozrenie, že tento skutok spáchal práve obvinený.

Obvinený sa nielen v prípravnom konaní, ale už aj na hlavnom pojednávaní nielenže priznal k spáchaniu skutku, ale urobil aj vyhlásenie o vine a dokonca bol medzičasom aj neprávoplatne uznaný vinným a aj odsúdený, ako vyplýva z vyššie uvedeného.

Aj podľa názoru senátu krajského súdu dôvody väzby u obvineného N. B. podľa v § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por., v čase rozhodnutia sudkyne pre prípravné konanie boli dané tak, ako ich správne ustálila v napadnutom uznesení a aj s odôvodnením svojho rozhodnutia, bez potreby opakovania rovnakých právnych záverov a úvah.

Zo spisu vyplýva, že po tom, čo bolo napadnuté uznesenie o vzatí obvineného do väzby z 10.06.2021 sudkyňou pre prípravné konanie ihneď aj vypracované a vzatím obvineného do väzby bol mu ustanovený aj obhajca 10.06.2021, správne bolo uznesenie o vzatí do väzby obvineného doručované aj obvinenému a jeho obhajcovi, ktorý ho prevzal 17.06.2021. Voči tomuto uzneseniu o vzatí obvineného do väzby obvinený podal sťažnosť, ako je vyššie uvedené, ale bez bližšieho odôvodnenia. Súčasne v tomto podaní obvinený podal aj odpor proti trestnému rozkazu, súd preto vo veci nariadil hlavné pojednávanie a pravdepodobne nedopatrením nepredložil spis krajskému súdu na rozhodnutie o podanej sťažnosti obvineného, ktorý ho síce nazval ako odpor, ale je zrejmé, že podal opravný prostriedok proti uzneseniu, ktoré mu bolo doručované pod sp. zn. OT/54/2021-106. Sťažnosť obvineného proti uzneseniu o vzatí do väzby prvostupňový súd predložil až po upozornení odvolacieho súdu 01.10.2021 (č.l. 152), ktorý túto okolnosť zistil pri predložení spisu na rozhodnutie o podaných odvolaniach prokurátora a obžalovaného proti rozsudku zo 16.08.2021.

Keďže spisový materiál na rozhodnutie o podanej sťažnosti obvineného bol predložený sťažnostnému Krajskému súdu v Bratislave až 07.10.2021, od vzatia obvineného do väzby 10.06.2021 a podania sťažnosti obvineným 18.06.2021 do jej predloženia na rozhodnutie Krajskému súdu v Bratislave uplynuli 3 mesiace a 19 dní.

Senát krajského súdu pritom dodáva, že okrem formálnych a materiálnych podmienok väzby obvineného, je nevyhnutne vždy potrebné skúmať aj dodržanie lehôt konania a plynulosti rozhodovania vo väzobnej veci. Nie je možné akceptovať vyššie podrobne uvedené zdĺhavé a prietahové konanie na okresnom súde pri predkladaní veci na sťažnostný súd, v predmetnej skutkovo a právne nenáročnej veci a aj napriek tomu, že obvinený, ani obhajca v jeho mene, tieto prietahy nenamietali.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu je povinnosťou súdov ako primárnych ochrancov ústavnosti, vrátane povinnosti rešpektovať dohovor pri preskúmaní zákonnosti väzby, dodržiavať vo svojej činnosti medzinárodné zmluvy, ktorými je Slovenská republika viazaná. Z konštantnej judikatúry ústavného súdu tiež vyplýva, že na konanie, ktorého predmetom je súdne preskúmanie zákonnosti väzby a existencie všetkých jej podmienok, je aplikovateľný aj čl. 5 ods. 4 dohovoru.

V príslušných ustanoveniach Ústavy SR, Listiny a Dohovoru týkajúcich sa práva na osobnú slobodu, je obsiahnuté aj právo podať návrh na konanie, v ktorom by súd neodkladne alebo urýchlene rozhodol o zákonnosti väzby a nariadil prepustenie, ak je táto nezákonná. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že väzba má mať striktné obmedzené trvanie a preto má byť zaručená možnosť jej kontroly v krátkych intervaloch. Aké časové obdobia sú akceptovateľné a aké nie, závisí od konkrétnych okolností.

Vzhľadom k uvedenému od vzatia obvineného do väzby až po predloženie spisu na Krajský súd v Bratislave uplynulo 119 dní, teda 3 mesiace a 27 dní od jeho vyhlásenia.

Okresný súd uvedeným postupom pravdepodobne nedopatrením odignoroval základnú zásadu trestného konania uvedenú v § 2 ods. 6 veta druhá Tr. por., ale aj ústavné právo obvineného garantované v článku 17 ods. 2 a 5 a článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov, ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. III ÚS 7/2000, I ÚS 18/2003, III ÚS 126/2005) a napokon aj Európskeho súdneho dvora pre ľudské práva. Sťažnostný súd poznamenáva, že táto podmienka dodržaná nebola.

Celkovo teda sťažnostný súd uzatvára, že v danom prípade neboli dodržané zákonom stanovené lehoty na rozhodovanie o väzbe určené v § 2 ods. 6, veta druhá Tr. por. a napokon ani základné práva obvineného garantované v článku 17 ods. 2 a 5 a článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Súd I. stupňa výrazne pochybil, keď nepostupoval v súlade s § 2 ods. 6 Tr. por. prednostne a urýchlene, pretože sťažnosť obvineného N. B. z 18.06.2021 proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV z 10.06.2021 predložil oneskorene.

Z ustálenej rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. III ÚS 126/2005) totiž vyplýva, že požiadavke neodkladnosti rozhodovania o žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu v zmysle článku 17 ods. 2 a 5 Ústavy a článku 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nezodpovedá lehota počítaná na mesiace, ale na týždne. Tejto požiadavke preto spravidla nemôže zodpovedať lehota konania na súde I. stupňa presahujúca dobu jedného mesiaca a ani nečinnosť trvajúca týždne.

Sťažnostný súd konštatuje, že situácia uvádzaná v citovanom náleze Ústavného súdu SR však v danom prejednávanom prípade jednoznačne nastala. Prieťahy v konaní súdu I. stupňa možno počítať na mesiace a nie na týždne.

S poukazom na všetky vyššie uvedené, podrobne rozobraté dôvody sťažnostný súd zastáva názor, že u obvineného neboli splnené a dodržané zákonom predpísané lehoty uvedené v § 2 ods. 6 veta druhá Tr. por. a článku 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a preto musel zrušiť rozhodnutie súdu I. stupňa a obvineného N. B. prepustiť z väzby na slobodu, nakoľko v predmetnej veci nebolo postupované pri predkladaní spisu na rozhodovanie o sťažnosti obvineného, prednostne a urýchlene. Obvinený tak bol vzatý do väzby bez toho, aby riadne a včas nadriadený súd rozhodol o jeho sťažnosti proti tomuto uzneseniu, k čomu došlo až po viac ako 4. mesiacoch. Senát krajského súdu musel konštatovať, že inak zanikli dôvody väzby obvineného a preto už ani sám nerozhodoval o prípadnej obligatórnej náhrade väzby, nakoľko táto slúži len na nahradenie dôvodov väzby, ktoré však v danom prípade inak zanikli, ako vyplýva z vyššie uvedeného.

Na základe vyššie uvedených dôvodov senát krajského súdu rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, pričom tak konal v intenciách ustanovenia § 192 ods. 3 Tr. por., keď rozhodol do piatich pracovných dní od predloženia veci (07.10.2021).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.